

Fig. 115. U 679. Skoklosters kyrka. Efter teckning i Liljegren, Fullständig Bautil.

Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta*: 21 är fullständigt bevarad. 20 n. — Teckningen i *Fullständig Bautil*: 19 a, 20 e. — O. Celsius: 20 a. — Dybeck: 20 e.

Mansnamnet *Heðinn* är icke vanligt i runinskrifterna. U 679 är tillsvidare det enda belegget från Uppland. Enstaka finnas från Södermanland (Sö 165), Västmanland (L 996 Anundshögen, Badelunda sn), Medelpad (L 1078 Selångers kyrka), Västergötland (Vg 138), Småland (L 1274 Däningelanda). Strödda belägg finnas även i medeltida källor från Sverige (Lundgren) och Danmark (*GDP*). Vanligare synes namnet ha varit i Norge, särskilt under vikingatiden (Lind).

680. Skoklosters kyrka. Nu i Uppsala.

Pl. 43.

Litteratur: L 60. O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 2, s. 407; Handlingar i ATA 1948.

Vid sitt besök i Skokloster den 9 juni 1727 fann O. Celsius ett fragment av en runsten »i Organistens gård. Men nu lofvade han at låta bära det i Kyrkian». Fragmentet har sedan varit försvunnet, men återfanns hösten 1945 vid grävningsarbete på kyrkogården, V om kyrkan. Det tillvaratogs av landsantikvarien Nils Sundquist och fördes till Uppsala för förvaring, i Upplands Fornminnesförenings samlingar.

Röd sandsten. Fragmentets storlek 0,52 × 0,30 m. På en sida har stenen en rak ytterkant, som tydligen är tillformad. Ytan är skadad på ungefär halva stycket. Sannolikt ha härigenom ett par runor, som funnos på Celsius' tid, gått förlorade. Endast en slinga med tre runor finnes i behåll. Ristningen är tydlig.

Inskrift (med det inom [ ] supplerat efter Celsius):

... **alf** ... [**sat**] ...

Till läsningen: 1 a är säkert; så även Celsius. L 60 har felaktigt i.